

สระธรรมดาและสระนาสิกในภาษากะเหรี่ยงโป: การศึกษาทางกลศาสตร์
Oral and Nasal Vowels in Pwo Karen: Implications for Tonogenesis Theory

ผฉินทรา ธีรานนท์
Phanintra Teeranon

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University, Chiang Rai, Thailand
E-mail: tphanintra@hotmail.com

งานวิจัยนี้พิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความถี่มูลฐานของสระธรรมดา กับสระนาสิกว่าเป็นสากลลักษณะหรือไม่ กล่าวคือ สระธรรมดามีค่าระยะเวลาสั้นแต่มีระดับเสียงสูง (ค่าความถี่มูลฐานมาก) ส่วนสระนาสิกมีค่าระยะเวลามากแต่ระดับเสียงของสระต่ำ (ค่าความถี่มูลฐานน้อย) นอกจากการพิสูจน์ประเด็นทางสากลลักษณะ ยังมีประเด็นกำเนิดวรรณยุกต์ที่พิสูจน์ได้จากพฤติกรรมการออกเสียงในกลุ่มคนต่างรุ่นอายุกัน กล่าวคือ ถ้าสระธรรมดาและสระนาสิกทำให้เกิดเสียงวรรณยุกต์ต่างกันได้จริง ในกลุ่มคนอายุน่าจะมีความแตกต่างระหว่างค่าความถี่มูลฐานของสระธรรมดาและสระนาสิกน้อย แต่ในคนที่อายุน้อยกว่าน่าจะมีค่าความถี่มูลฐานของสระธรรมดาและสระนาสิกมากกว่า ผู้วิจัยจึงสนใจว่าผู้บอกภาษา 3 กลุ่มอายุ คือ 60 ปีขึ้นไป 35-45 ปี และต่ำกว่า 20 ปี มีพฤติกรรมที่เหมือนหรือต่างกันอย่างไร โดยภาษาที่เลือกใช้ทดสอบ ได้แก่ ภาษากะเหรี่ยงโป บ้านดอย ตำบลโซคชัย กิ่งอำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงราย เนื่องจากภาษากะเหรี่ยงโปเป็นภาษาหนึ่งที่มีทั้งสระธรรมดาและสระนาสิก ซึ่งยังไม่ได้มีการศึกษาว่ามีค่าระยะเวลาและค่าความถี่มูลฐานของสระธรรมดาและสระนาสิกที่สัมพันธ์กันอย่างไร และยังไม่มีการศึกษาถึงแนวโน้มที่ภาษากะเหรี่ยงโป บ้านดอย จะมีโอกาสพัฒนาเสียงวรรณยุกต์จากคุณสมบัติของสระ คือ สระธรรมดาและสระนาสิกได้หรือไม่